

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/49/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121010013
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3121010013.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci odsúdeného P. G., nar. XX.XX.XXXX v G., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, v konaní o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, prejednal na neverejnom zasadnutí dňa 22. apríla 2021 sťažnosť odsúdeného podanú proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 02. marca 2021, sp. zn. 2Pp/2/2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného P. G. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Odsúdený P. G. vykonával trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/11/2018 zo dňa 20.04.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/52/2018 zo dňa 12.06.2018, pre zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1 Tr. zákona, na ktorého výkon nastúpil dňa 12.06.2018 a ktorý so zohľadnením započítania väzby administratívne vykonal dňa 11.10.2020. Následne nastúpil na výkon súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov, so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/3/2017 zo dňa 30.01.2017 v spojení s uznesením Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/3/2017 zo dňa 03.07.2019, pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zákona, ktorý má predpokladane vykonať dňa 11.04.2023.

Lehota na podanie návrhu na podmiennečné prepustenie odsúdenému plynie odo dňa 11.01.2021.

Dňa 07.01.2021 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného P. G. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Okresný súd Trenčín na verejnom zasadnutí konanom dňa 02. marca 2021 po vypočutí odsúdeného a vykonaní ďalších dôkazov rozhodol uznesením toho istého dňa pod sp. zn. 2Pp/2/2021 tak, že podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 415 ods. 1 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného P. G. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdený, ktorú písomne odôvodnil tak, že hodnotenie ÚVTOS Dubnica nad Váhom, o najmä ktoré opiera svoje rozhodnutie prvostupňový súd, nie je podľa jeho názoru objektívne. Uviedol, že posudzovanie jeho správania bolo neprimerane prísne, ako aj uloženie disciplinárneho trestu. Odsúdený v sťažnosti ďalej poukázal na skutočnosť, že vo výkone trestu je prvýkrát, odsúdený bol vo veku blízkom veku mladistvého, vzatie do väzby a následne výkon trestu bol pre neho veľké emočné vypätie. Počas výkonu trestu bol pracovne zaradený, pričom za nadmerné výkony bol disciplinárne odmenený. Snaží sa dodržiavať ústavný poriadok, program

zaobchádzania a jeho správanie k pracovníkom je na požadovanej úrovni. Záverom uviedol, že ľutuje, že svojím konaním, za ktoré bol súdom potrestaný, spôsobil nepríjemnosti svojej rodine a okoliu, pričom prisľúbil, že na slobode bude viesť riadny život.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd na podklade sťažnosti odsúdeného, ktorá mu spolu so spisom bola predložená 16.04.2021, preskúmal dňa 22. apríla 2021 na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život - ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; - ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. podmieňuje podmiennečné prepustenie splnením troch podmienok - vykonaním príslušnej časti uloženého trestu, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a očakávaním, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život. Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. súd pri rozhodovaní prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Samotný výkon príslušnej časti postupne uložených trestov odňatia slobody ani s prípadným pozitívnym hodnotením správania odsúdeného a plnenia jeho povinností vo výkone trestu, nepostačuje ešte pre záver o splnení zákonných podmienok pre jeho podmiennečné prepustenie. Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmiennečné prepustenie je namieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať z hodnotenia páchatel'ovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatel'ovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu.

Okresný súd v posudzovanom prípade sa týmito hľadiskami dôsledne riadil, prihliadol na všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného, t. j. pre záver, či odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie, ale súčasne možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Z hodnotenia odsúdeného P. G., na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd, vyplýva, že odsúdený stanovený program zaobchádzania plní len čiastočne, najmä z dôvodu len čiastočne kritického postoja k páchanej trestnej činnosti, viacnásobného porušovania ústavného poriadku a časového rozvrhu dňa, porušenia pracovnej disciplíny a tiež nevyužívanie voľného času dostatočne zmysluplne. Jeho resocializačná prognóza je hodnotená ako menej priaznivá, riziko sociálneho zlyhania je stredné. Z hodnotenia tiež vyplýva, že už počas výkonu väzby sa v správaní odsúdeného vyskytli nedostatky. Jedenkrát bol disciplinárne potrestaný za porušenie zákazu vyrábať a prechovávať predmety, ktoré by mohli byť použité na ohrozenie bezpečnosti osôb alebo majetku alebo na útek a jedenkrát bol upozornený pohovorom na dodržiavanie časového rozvrhu dňa, pretože ležal prikrytý na lôžku počas previerky početného stavu obvinených. Tiež z hodnotenia vyplýva skutočnosť, že ani správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu nie je na požadovanej úrovni, nakoľko odsúdený má problémy s rešpektovaním ústavného poriadku, kedy bol viackrát upozorňovaný personálom, keď cvičil nepovoleným spôsobom a nadväzoval nepovolené kontakty. Pracovne zaradený bol v ústave s dohľadom a i keď spočiatku pracovnú disciplínu neporušoval a za plnenie pracovných povinností bol jedenkrát disciplinárne odmenený, neskôr sa dopustil porušenia pracovnej disciplíny a bol disciplinárne potrestaný za nevyužívanie pracovnej doby a nadväzovanie

nepovolených kontaktov cez pracovnú dobu. Z hodnotenia vyplýva záver, že odsúdený spĺňa podmienky na podmiennečné prepustenie len čiastočne, pričom aj riaditeľ ÚVTOS Dubnica na Váhom neodporúča podmiennečné prepustenie odsúdeného. Navyiac je potrebné uviesť, že podstatne negatívny charakter má predovšetkým správanie a konanie odsúdeného na slobode. Z obsahu spisu totiž vyplýva, že bol už 6 krát súdne trestaný, z toho v dvoch prípadoch boli výroky o treste z rozsudkov Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/46/2016 zo dňa 03.08.2016 a Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/78/2016 zo dňa 25.01.2017 zrušené z dôvodu uloženia súhrnného trestu trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/3/2017 zo dňa 31.01.2017 a v dvoch prípadoch v trestných veciach Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/4/2015 a sp. zn. 1T/14/2015 sa na páchatel'a hľadí, akoby nebol odsúdený. V neprospech odsúdeného hovorí aj skutočnosť, že odsúdenému bol v minulosti trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/3/2017 zo dňa 31.01.2017 uložený súhrnný trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom s určením skúšobnej doby 40 (štyridsať) mesiacov s probačným dohľadom, pričom uznesením Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/3/2017 zo dňa 03.07.2019 bolo vyslovené, že sa odsúdený neosvedčil v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia. Z obsahu spisu má krajský súd za preukázané, že v čase vyššie uvedeného podmiennečného odkladu (skúšobná doba začala plynúť 04.08.2016 vzhľadom na započítanú skúšobnú dobu vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/46/2016, ktorej výrok o treste bol pri ukladaní súhrnného trestu zrušený a uplynúť mala dňa 04.12.2019) odsúdený spáchal zločin lúpeže formou spolupáchateľstva (skutok sa stal dňa 10.10.2017), za čo bol aj následne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/11/2018 zo dňa 20.04.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/52/2018 zo dňa 12.06.2018. Uvedené skutočnosti vedú ku konštatovaniu, že sa u neho jedná o osobu so sklonom k páchaniu trestnej činnosti a poskytnutú možnosť preukázať nápravu a snahu o vedenie riadneho života v podobe podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, nevyužil, naopak opakovane páchal trestnú činnosť a to aj v skúšobnej dobe určenej súdom. Vyššie uvedené skutočnosti tak odôvodňujú u odsúdeného záver o existencii príliš vysokého rizika recidívy. Krajský súd teda zistil, že u odsúdeného nebol dosiahnutý taký stupeň jeho nápravy, ktorý by ho zbavil predovšetkým takých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré viedli k opakovanému páchaniu trestných činov a dospel k záveru, že nie je možné vysloviť u neho záver o dôvodnom očakávaní vedenia riadneho života po podmiennečnom prepustení.

Súd prvého stupňa teda správne zistil, že odsúdený nespĺňa zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie, keďže plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu dostatočne nepreukázal polepšenie, tiež nie je možné vysloviť záver o dôvodnom očakávaní vedenia riadneho života po podmiennečnom prepustení, tak ako predpokladá ustanovenie § 66 ods.1 Tr. zák.

V uvedených smeroch sú zistenia a závery súdu prvého stupňa vecne správne a presvedčivo odôvodnené, preto krajský súd na tieto dôvody, s ktorými sa stotožnil, poukazuje. V tejto súvislosti pripomína, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa dáva nadriadenému súdu možnosť len v podrobnostiach poukázať na dôvody, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie.

Krajský súd preto na základe uvedených dôvodov nepovažoval sťažnosť odsúdeného za dôvodnú, preto ju podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.